

Ι.Μ.Κ.Α.Ω.Μ.

Ι.Ν. Αγίων Αποστόλων
Πέτρου και Παύλου
Πεύκης

Αποστολικοί Αντίλαλοι

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης

Τηλ. 2108027738, email: agioi.apostoloi@gmail.com

www.agioiapistoloi.gr

Κυριακή 18 Οκτωβρίου 2026

Κυριακή Κ'

Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Μαρίνου
μάρτυρος τοῦ γέροντος

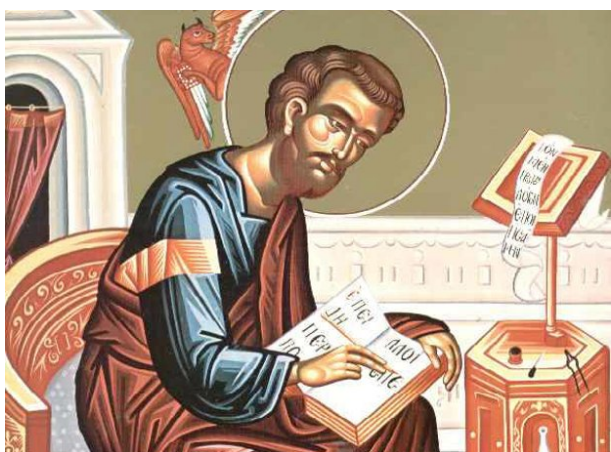
Έτος: 19 - Αριθμός τεύχους: 841

Κυριακή Κ'

Απόστολος: Κατά Λουκάν Ι' 16-21 - Ευαγγέλιο: Προς Κολοσσαείς δ' 5-11

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη, θεολόγου

«Υπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα
μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ
δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ
ὀνόματί σου» (Λουκ. 10,17).

Ο Ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρεται
στη σημερινή Ευαγγελική περικοπή
στη συντριβή του διαβόλου. Αναφέρει
ακόμα την εξουσία που έδωσε ο Κύριος

στους Εβδομήκοντα μαθητές Του για να νικούν τον διάβολο. Σε ολόκληρο
το δέκατο κεφάλαιο του Ευαγγελίου του αναφέρει τη δράση και την
αποστολή των Εβδομήκοντα μαθητών του Κυρίου, αποκαλύπτοντας
και τις θαυματουργικές επεμβάσεις του Κυρίου στην ιστορία της
Εκκλησίας. Συγκεκριμένα σε αυτή την περικοπή αναφέρεται στη στιγμή
που ο Κύριος έστειλε τους Εβδομήκοντα μαθητές Του στην Ιουδαία
για να διαδώσουν το Ευαγγέλιο. Η πρώτη συμβουλή που τους έδωσε
ήταν: «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐμὲ ἀθετεῖ·
ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με» (Λουκ. 10,16). Όποιος
ακούει αυτούς, ακούει και τον ίδιο τον Κύριο· και όποιος παρακούει
αυτούς που απέστειλε ο Κύριος, τότε παρακούει και τον Θεό Πατέρα

που απέστειλε τον Υιόν Του στον κόσμο.

Όταν ολοκλήρωσαν την αποστολή τους σε πόλεις και χωριά και επέστρεψαν πλέον πίσω, έλεγαν με χαρά στον Κύριο ότι ακόμη και τα δαιμόνια υποτάσσονταν σε αυτούς μόλις επικαλούνταν το όνομα του Κυρίου: **«Υπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομήκοντα μετὰ χαρᾶς λέγοντες· Κύριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου»** (Λουκ. 10,17). Τότε ο Κύριος, τους αποκάλυψε ότι από τότε που ξεκίνησε το έργο Του έβλεπε τον διάβολο να χάνει την εξουσία του, τόσο γρήγορα και να πέφτει όπως η αστραπή από τον ουρανό: **«Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν τὸν σατανᾶν ὡς ἄστραπὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ πεσόντα»** (Λουκ. 10,18). Γι' αυτό και τώρα τους δίνει μεγαλύτερη εξουσία εναντίον του διαβόλου, κάτι που χαροποιεί τις ψυχές των μαθητῶν του Κυρίου, λαμβάνοντας δύναμη και εξουσία από τη Θεϊκή Του αγάπη, ώστε να νικούν και να πατούν πάνω στα φίδια και τους σκορπιούς και σε πάσα δύναμη του εχθρού. Τους δίνει τέτοια εξουσία να κατατροπώνουν τον εχθρό, που ύπουλα και με κάθε μέσο σαν φίδι και σκορπιός χύνει το δηλητήριο στις ανθρώπινες ψυχές: **«Ἴδου δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφρων καὶ σκορπίων καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ μὴ ἀδικήσῃ»** (Λουκ. 10, 19).

Αμέσως μετά όμως ο Κύριος τους επισημαίνει να μη χαίρονται τόσο για την εξουσία που έχουν στα πνεύματα που υποτάσσονται σε αυτούς, όσο για τη χαρά που θα έχουν όταν τα ονόματά τους θα είναι γραμμένα στους ουρανούς. Ο Κύριος δεν έδωσε την εξουσία της υποταγής των δαιμόνων στους μαθητές Του για να χαίρονται που με τη δύναμη του ονόματος του Κυρίου τους εξοντώνουν τα πονηρά πνεύματα, αλλά για να τους βοηθήσει να καταλάβουν ότι με την αγάπη τους και την υπακοή τους στο θέλημα του Κυρίου τους καταφέρνουν κάτι που για άλλους είναι ακατόρθωτο. Η πίστη στον Θεό είναι αυτό που οδηγεί τους ανθρώπους στη σωτηρία τους. Η απόλυτη εμπιστοσύνη στο θέλημά Του είναι αυτό που μάς δίνει δύναμη να εναντιωθούμε στο κακό που μάς περιβάλλει και να ανταπεξέλθουμε διάφορες επερχόμενες δοκιμασίες: **«Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε, ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται· χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἐγγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς»** (Λουκ. 10,20).

Η περικοπή τελειώνει με μια δοξολογική προσευχή του Ιησού Χριστού

προς τον Θεό Πατέρα. Τον Πατέρα Του που αποκάλυψε αυτές τις αλήθειες στους απλούς και ταπεινούς ανθρώπους που είχαν αγαθή ψυχή όπως τα νήπια. Αυτές τις ουράνιες αλήθειες δε θα μπορούσαν να τις γνωρίσουν οι σοφοί και οι συνετοί, διότι αυτοί εμπιστεύονται τον εαυτό τους και όχι τον Θεό. Αυτοί οι σοφοί δε θα υποτάσσονταν στο θέλημα του Κυρίου τους, να ξεκινήσουν την περιοδεία τους σαν πρόβατα ανάμεσα σε λύκους, ρακένδυτοι, τρεφόμενοι με ό,τι τους δώσουν, όπως ακριβώς ζήτησε ο Κύριος από τους Εβδομήκοντα. Οι σοφοί και οι συνετοί θα σκέφτονταν με τη δική τους λογική και δε θα διακινδύνευαν τη ζωή τους. Αντίθετα οι Εβδομήκοντα μαθητές υπάκουσαν στο θέλημα του Κυρίου τους, Τον εμπιστεύτηκαν απόλυτα, κι αυτή η πίστη στον Κύριο και όχι η πίστη στα υλικά αγαθά, είναι αυτό που οδηγεί στη σωτηρία της ψυχής μας και στη συνέχεια στην εγγραφή του ονόματός μας στην Ουράνια Βασιλεία: **«Ὡς αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἡγαλλιάσατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαι σοι, Πάτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπίοις· ναί, ὁ Πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου»** (Λουκ. 10,21).

Σ' αυτήν την ουράνια Βασιλεία, αδελφοί μου, γράφτηκε και το όνομα του Ευαγγελιστή Λουκά, που η Εκκλησία μας τιμά και εορτάζει σήμερα. Ο ίδιος ανήκε στον ευρύτερο κύκλο των Εβδομήκοντα μαθητών του Κυρίου και πίστεψε στον Χριστό δια του Αποστόλου Παύλου, παραμένοντας κοντά του, όχι απλά ως ακόλουθος στις διάφορες περιοδείες του, αλλά και ως αγαπητός ιατρός.

Ο Απόστολος και Ευαγγελιστής Λουκάς καταγόταν από την Αντιόχεια της Συρίας και εξασκούσε το επάγγελμα του γιατρού, ενώ συγχρόνως, σύμφωνα με την παράδοση, ήταν και άριστος ζωγράφος. Ήταν επίσης και άριστος γνώστης της Εβραϊκής, της Συριακής και της Ελληνικής γλώσσας και όπως φαίνεται από το έργο του είχε και αξιόλογη φιλοσοφική και φιλολογική κατάρτιση. Ο δε έξοχος χειρισμός της Ελληνικής γλώσσας συνηγορεί στο να αποδεχτούμε την παράδοση, η οποία υποστηρίζει την Ελληνική εθνικότητα του Λουκά! Ο **Μιχαήλ Μαλαξός** στους βίους των αγίων αναφέρει ότι: «καθώς μάς πληροφορεί ο **Ευσέβιος**, ο Ευαγγελιστής Λουκάς ήταν εξ Αντιοχείας, εθνικότητος δε εικάζεται μάλλον η Ελληνική». Σύμφωνα με την παράδοση πάντα ο Λουκάς, μετά τον μαρτυρικό θάνατο του Αποστόλου Παύλου, κήρυξε το Ευαγγέλιο στη Δαλματία, Ιταλία,

Γαλλία και κυρίως στην Ελλάδα με επίκεντρο την πόλη των Θηβών. Μεγάλη προσφορά του Αγίου στην Εκκλησία, πέρα από το κηρυγματικό έργο είναι και η συγγραφή του Ιερού του Ευαγγελίου και του βιβλίου των Πράξεων των Αποστόλων.

Μάλιστα ο Λουκάς είναι ο μόνος Ευαγγελιστής που ξεκινά το Θεόπνευστο έργο του με τα προ της γεννήσεως του Χριστού γεγονότα: «Εμφάνιση αγγέλου στον Ζαχαρία, Ευαγγελισμός της Θεοτόκου, επίσκεψη της Παναγίας στην Ελισάβετ, γέννηση του Προδρόμου». Στη συνέχεια στο ιστορικό του έργο, στις Πράξεις των Αποστόλων, ο Λουκάς διηγείται τη δράση των Αποστόλων για τη διάδοση του Χριστιανισμού.

Σύμφωνα με τον **Μιχαήλ Μαλαξό** τόπος συγγραφής του κατά Λουκά Ευαγγελίου είναι το σπήλαιο της Ιεράς Μονής του Μεγάλου Σπηλαίου, όπου σώζεται ως σήμερα η κόγχη (Αγία Τράπεζα) όπου ιερουργούσε ο Άγιος. Ο Άγιος Λουκάς ονομάζεται και **Ευαγγελιστής της Παναγίας**, γιατί γράφει λεπτομέρειες για την Υπεραγία Θεοτόκο στην αρχή του Ευαγγελίου του. Συγκεκριμένα τον Ευαγγελισμό της Θεοτόκου, την επίσκεψη της Παναγίας στην Ελισάβετ, αλλά και περιστατικά από την παιδική ηλικία του Χριστού και της μητέρας Του, τα οποία γνωρίζουμε μόνο από το Ευαγγέλιο του Λουκά.

Αλλά και για το τέλος του Αποστόλου Λουκά υπάρχουν δυο παραδόσεις. Ο **Ιππόλυτος, ο Άγιος Γρηγόριος ο Θεολόγος** και άλλοι υποστηρίζουν ότι ο Άγιος πέθανε με μαρτυρικό θάνατο και μάλιστα ο Νικηφόρος Κάλλιστος αναφέρει ότι οι Ρωμαίοι κρέμασαν τον Άγιο από τα κλαδιά μιας ελιάς. Σύμφωνα όμως με τον Μέγα Συναξαριστή ο Άγιος κοιμήθη ειρηνικά στη Θήβα, όπου και ετάφη το 80 μ.Χ. εκεί όπου σήμερα βρίσκεται ο περικαλλής ναός του. Η μαρμάρινη λάρνακα που περιείχε το σепτό του σώμα σώζεται μέχρι σήμερα και έχει τη δύναμη να γιατρεύει κάθε ασθένεια, ιδίως τις νόσους των ματιών, σε όσους προσκυνούν με πίστη.

Ο Άγιος Λουκάς με το μεγάλο του έργο αποδείχτηκε εργάτης του Χριστού, αφού καταυγάστηκε με το φως του Σωτήρα Χριστού, μετέδωσε και μεταδίδει μέχρι σήμερα αυτό το υπέροχο φως σ' όλη την οικουμένη. Αυτό το Άγιο φως ας καταυγάσει και τις καρδιές μας στην πορεία μας προς την Ουράνια Βασιλεία.

ΑΜΗΝ!